

CAPÍTOL SEGON. REGULACIO DELS SISTEMES

SISTEMA VIARI (CLAU 1).

ART. 043.- DEFINICIÓ

El sistema viari comprèn les infraestructures per a la mobilitat de les persones i dels bens i mercaderies, i està format pel sistemes de carrers, i carreteres en les seves diferents categories i camins i altres vies de comunicació anàlegs. La funció fonamental d'aquest sistema és garantir l'accessibilitat als llocs en condicions d'igualtat a través del sistema de comunicacions.

El sistema viari comprèn els sòls i les reserves de sòl dedicades a la traça de la xarxa viària, els quals han de permetre l'accessibilitat i centralitat dels diversos sectors de la vila i assegurar uns adequats nivells de mobilitat. L'amplada de les vies urbanes ha de ser suficient per a complir les funcions que en cada cas han d'escometre i en el cas de les noves vies en les que el pla no fixa unes determinacions mínimes han de ser al menys de 8 metres.

Tota la xarxa viària en sòl urbà es considera sistema viari local, excepte les vies que així ho expliciti la memòria del Pla.

ART. 044.- TIPUS DE VIES

Els sòls destinats per aquest Pla al sistema d'infraestructures de comunicació es classifiquen de la forma següent:

1. Sistema viari general

La xarxa bàsica o xarxa arterial. És aquella formada per les vies que tenen com a funció relacionar i comunicar Sant Sadurní amb el resta de del sistema urbà i la que articula els desplaçaments de llarg recorregut dins de la vila.

La configuren el conjunt de vies obertes o en reserva, formada per les autopistes i carreteres que recorren pel terme municipal i les vies centrals a la població. La rambla de la Generalitat, la travessera central continuació del carrer d'Alacant i la futura variant exterior de la carretera de Vilafranca. S'hauran de respectar les limitacions d'usos fixades en el TRLC i en el Reglament General de Carreteres en les zones adjacents a les carreteres.

2. Sistema viari local

La xarxa urbana complementària. És aquella formada pels carrers no inclosos dins la xarxa bàsica o arterial i que tenen com a funció principal la de complementar aquella xarxa i facilitar l'accés a les edificacions.

3. Sistema de camins rurals.

És el sistema format pels camins que tenen com a funció la vertebració del territori no urbanitzat i la seva comunicació amb el nucli urbà.

Aquest Pla d'ordenació incorpora previsions respecte de la variant de la carretera 340 i de la local de Martorell a Gelida que figuren en el pla director territorial en curs d'estudi i redacció. Així mateix s'ha incorporat el projecte de supressió dels peatges troncats de l'actual autopista per haver-se aprovat en el tràmit del pla pel Ministeri de Fomento.

En sòl urbanitzable l'establiment de la xarxa viària local secundària correspon definir-la al pla parcial, que ha de seguir les pautes i indicacions establertes en els plànols d'ordenació d'aquest Pla d'ordenació urbanística a fi d'estructurar de forma coherent el sistema viari de la vila i fixar un traçat regulador per a ella clar i adaptat a la seva complexa geografia

En el Pla es reflecteixen:

- a) La autopista.
- b) Carreteres. En l'obtenció, la projecció, el finançament, la construcció, l'ús, l'explotació i la conservació de la xarxa viària s'ha d'observar allò que disposen aquestes Normes i la legislació sectorial vigent, segons que es tracti de vies estatals, autonòmiques, provincials o municipals (Llei 25/1988, de 29 de juliol, de carreteres de l'Estat i el seu Reglament; Llei de modificació de la Llei 7/1993, del 30 de setembre, de carreteres de Catalunya; Decret 236/1996, de 5 de juliol, d'adaptació del Pla de carreteres a la Llei 7/93 i la resta de legislació especial sobre la matèria).

ART. 045.- INFORMES

El sòl del sistema viari i el d'estacionaments en la via pública, tant de caràcter general com local, ha de ser de titularitat pública, encara que en alguns casos es podran celebrar concessions per a la seva construcció o acords pel seu manteniment. Els nous carrers en el sòl urbanitzable s'urbanitzaran a càrrec dels promotors del sector on es trobin, inclús les vies de connexió amb els sectors veïns o fins a la xarxa oberta en el moment de l'actuació

Els informes sobre les carreteres:

- BP-2151
- BP-2427
- BV-2241
- BV-2244 es demanaran a la Generalitat de Catalunya.

Els informes sobre les carreteres:

- BV-2242,
- BV-2247
- C-243b, es demanaran a la Diputació de Barcelona.

ART. 046.- DESENVOLUPAMENT I PROTECCIÓ DEL SISTEMA VIARI (CARRETERES I CAMINS)

1. Les línies que delimiten la xarxa viària local bàsica i la xarxa viària local secundària en sòl urbà, en els plànols d'ordenació s'indiquen la magnitud i disposició del sòl reservat per a aquesta, així com la

secció bàsica més adequada al carrer. Seguint aquestes indicacions, els Plans Especials o Parcial, i si és el cas, les ordenacions de mansana, assenyalaran les alineacions i rasants i precisaran el disseny de cadascuna de les vies en el què fa referència a la distribució de calçades per a vehicles, voreres i passos per a vianants, elements d'arbratge i superfícies de jardineria, amb la finalitat de millora de la qualitat ambiental o de la protecció de les àrees urbanes, seguint les directrius que figuren als plànols d'ordenació.

2. En la regulació del sòl no urbanitzable es preveuen el règim i mesures urbanístiques en relació amb les vies rurals.

1. El conjunt d'autopistes, vies segregades i carreteres fora del sòl urbà i urbanitzable que formen la xarxa bàsica territorial estan sotmeses, d'acord amb la legislació sectorial vigent al següent règim de protecció referent a les franges d'afectació i de línia d'edificació:
 - a. En la zona d'afectació només s'admeten els usos que siguin compatibles amb la seguretat viària, i només s'hi poden fer obres d'enjardinament o viàries.
 - b. Des de la línia d'edificació fins l'eix del viari és prohibeix la construcció de qualsevol tipus d'edifici.
 - c. El sòl susceptible de domini públic serà quan no ho sigui encara de forma efectiva, el que fixa la Llei de carreteres.
2. Els plànols normatius d'ordenació del sòl no urbanitzable i de qualificació del sòl inclouen amb caràcter general dins de l'àmbit dels diferents sistemes viaris els sòls a ocupar pels traçats viaris a les que s'han de comptabilitzar les dues franges de domini públic, a cada costat, de 3 m en les carreteres, i de 8 m en el cas de les autopistes, mesurades des de l'aresta exterior de l'explanació.
3. Les zones de servitud es delimiten com a franja de protecció de sistemes en sòl no urbanitzable, i es regulen en el corresponent apartat d'acord amb la legislació sectorial vigent.
4. El conjunt de camins rurals previstos pel Pla d'ordenació en els plànols de la sèrie B, i que queden dins del sòl no urbanitzable tenen una protecció de la línia d'edificació.
5. Aquesta línia d'edificació és de sis metres (6 m) a ambdós costats de l'eix del camí quant als camins principals, els delimitats al pla i de tres metres (3 m) respecte dels camins secundaris. A aquests efectes, fins a la línia d'edificació no es pot executar cap mena d'edificació o de construcció, ni tan sols tanques o murs artificials.
6. Les determinacions gràfiques dels intercanvis i interseccions de vies a diferent nivell no vinculen la forma concreta dels enllaços, i les seves alineacions i rasants es fixaran en els plans especials o en els projectes d'obres. Aquests documents poden variar justificadament la forma dels enllaços, però no reduir-ne les reserves de sòl, la capacitat d'intercanvi i d'entrades i sortides de les vies ni els nivells de servei. En el supòsit que els projectes definitius determinin la necessitat de menys sòl que el previst inicialment, el sòl restant conserva la qualificació com a reserva per a futures ampliacions i/o espais lliures de protecció.

ART. 047.- ORDENACIÓ DE CRUÏLLES

1. Els plànols d'ordenació expressen la definició de les cruïlles entre xarxa bàsica.

2. D'altra banda, a les cruïlles entre vies de la xarxa bàsica s'ha de preveure que l'edificació no envaeixi l'àrea suplementària de protecció de les cruïlles en sòl urbanitzable i no urbanitzable. Aquesta àrea quedarà definida per la corda que uneixi els punts de tangència d'una circumferència de deu metres de radi.

3. En sòl urbà, el Pla d'ordenació especifica els xamfrans que s'han de realitzar i les seves alineacions. L'alineació del xamfrà ha de ser ortogonal a la bisectriu de l'angle que formen les alineacions de les façanes en els carrers o places. En el supòsit d'alineació en corba es pren la bisectriu formada per les tangents a la corba d'alineació en el punt d'intersecció amb el carrer que arriba al xamfrà. La forma del xamfrà ve definida en els plànols d'ordenació 1/1000.

- Les noves interseccions previstes es faran de tal manera que quedin garantides les condicions de visibilitat, i per tant, de seguretat, de tal manera que els radis de gir no tinguin unes dimensions inferiors a les mínimes exigibles per tal que permetin el moviment de tot tipus de vehicle pesant i atenent a la seva previsió d'ús. A més quedarà garantida la visibilitat de parada des de qualsevol punt de la calçada de la carretera en el tram afectat.
- Les rotondes previstes i els radis dels entroncaments no tindran unes dimensions inferiors a les mínimes exigibles per tal que permetin el moviment de tot tipus de vehicle pesant. A més quedarà garantida la visibilitat de parada des de qualsevol punt de la calçada de la carretera en els trams afectats. A tal efecte, les rotondes previstes, a excepció de la prevista en el PK 18+565 de la C-243b, no tindran un diàmetre exterior inferior a 40 m. En tot cas, les dimensions de la rotonda del PK 18+565 seran compatibles amb el moviment de tot tipus de vehicle pesant.
- Es definirà amb major grau de detall en la corresponent figura de planejament derivat la modificació de l'enllaç entre la BV-2244 i la C-243b prevista a la documentació aportada com una rotonda el·líptica de grans dimensions. La tipologia i característiques d'aquest nou enllaç seran objecte d'una aprovació expressa per part del Servei de Vies Locals de la Diputació.

ART. 048.- NECESSITAT DE LLICÈNCIA I PUBLICITAT

Les construccions, instal·lacions, edificacions i altres activitats previstes per aquestes Normes, en zones adjacents a la zona del sistema viari, estan subjectes en tot cas, i sense perjudici d'altres intervencions, a llicència municipal i en els casos de intervencions sobre el sòl no urbanitzable a autorització de la Comissió Territorial d'Urbanisme.

L'administració municipal en aquests casos requerirà als òrgans competents en matèria d'obres públiques i carreteres en funció de la titularitat de la via a l'emissió del preceptiu informe. Els informes que siguin desfavorables per raons de competències específiques supramunicipals suposen l'obligada denegació de la llicència municipal.

La col·locació de cartells o d'altres mitjans de publicitat comercial o propaganda, visibles des de qualsevol via pública, està subjecte a prèvia llicència municipal, havent-se d'observar els procediments especials establerts pel que fa a la publicitat confrontant amb les autopistes i carreteres. En qualsevol

cas, dins la xarxa bàsica territorial queda prohibit realitzar publicitat en qualsevol lloc visible des de la mateixa via pública, d'acord amb la legislació sectorial vigent.

En el cas de la xarxa de camins rurals també queda prohibit realitzar publicitat.

ART. 049.- ÀMBITS D'ESTACIONAMENT

En els plànols d'ordenació a escala 1/1.000 es preveu la localització d'espais per a aparcaments d'ús públic a l'aire lliure. En els plànols d'ordenació es preveu l'emplaçament d'espais per a estacionament fora de la via pública assenyalats amb la clau i color per a serveis tècnics. Han d'ordenar-se amb jardineria i arbrat, essent aquest dominant en la seva superfície.

SISTEMA FERROVIARI (CLAU 2)

ART. 050.- DEFINICIÓ

El Pla conté les determinacions relatives al sòl adscrit a la traça del tren d'ample ibèric, i del d'ample europeu per a la gran velocitat i d'una possible reserva fixada al pla territorial inicialment en tràmit i quina virtualitat dependrà de la solució que trobi en aquell. En les reserves de sòl efectuades s'inclouen les vies, les estacions i les instal·lacions directament lligades al funcionament del ferrocarril. Les franges de protecció es delimiten dins de la clau corresponent

1. Sens perjudici del que estableixi la legislació superior competent, els edificis no vinculats a la xarxa ferroviària no podran situar-se a menys de les distàncies definides fixades per la Llei i en tot cas aquells que pretenguin construir o reedificar en la d'afecció, així com les obres i usos i activitats que puguin comportar qualsevol restricció o efecte sobre la via o les esmentades zones de protecció hauran d'obtenir prèviament l'autorització de la societat titular de la línia qui podrà establir condicions sobre de quina manera es pot portar a terme l'activitat.

2. Als plànols normatius s'incorpora la delimitació de la zona de domini públic, a través de zonificar al plànol 5000 de la sèrie B els sòls de domini de ADIF o de RENFE. Així mateix s'ha representat el límit d'edificació amb les delimitacions fixades per la Llei del sector ferroviari (LSF) Llei 39/2003, de 17 de novembre i el reu reglament de data 30 de desembre de 2004, RD 2387/2004, de 5, i 20 metres en el cas del sòl urbà i de 8, i 50 metres en el sòl urbanitzable i no urbanitzable. La zona de protecció son les franges de terreny a ambdós cantons de la línia ferroviària delimitades interiorment per la zona de domini públic i, exteriorment per la línia paral·lela situada a 70 metres de la aresta exterior de la explanació(1) més pròxima que també ha estat objecte de representació. En sòl qualificat com urbà consolidat per el planejament urbanístic aquesta distància es redueix a 8 metres.

Les línies límits d'edificació se situen a 50 metres de la aresta exterior de la plataforma(2), amidats horitzontalment a partir de la mateixa. No obstant, i en virtut de l'ordre FOM/2230/2005 de 6 de Juliol (BOE 12 de Julio), en els trams de les línies que discorren per zones urbanes i sempre que ho permeti el planejament urbanístic corresponent, aquesta distància es redueix en caràcter general a 20 metres. Així mateix, i en determinats casos singulars, aquesta distància es pot reduir a un menor valor, prèvia sol·licitud de l'interessat i tramitació del corresponent expedient administratiu, sempre i quan la reducció pretesa redundi en una millora de l'ordenació urbanística, i sigui informada favorablement per l'ADIF.

El sòl qualificat pel sistema ferroviari és o ha de ser de titularitat pública, i el funcionament del servei es sotmetrà al règim d'explotació previst en la legislació de la unió europea específic per a aquesta matèria.

- En les zones de domini públic i de protecció, per a executar qualsevol tipus d'obra o instal·lació fixa o provisional, canviar la destinació o el tipus d'activitat, i plantar o talar arbres, es requereix la prèvia autorització de l'Administrador DE INFRAESTRUCTURAS FERROVIARIAS (ADÍF), sens perjudici de les competències d'altres Administracions.
- A ambdós cantons de la línia fèrria, en els terrenys situats fins a la línia límit d'edificació, es prohibeix qualsevol tipus d'obra d'edificació, reconstrucció o ampliació, excepte les que

siguin necessàries per a la conservació i manteniment de les edificacions existents, per al que també es requereix la prèvia autorització de l'ADIF.

ART. 051.- MESURES DE SEGURETAT

1. Els plans parcials urbanístics han de preveure l'establiment de barreres o closos per aïllar les vies de ferrocarril del desenvolupament del sector urbà excepte quan com en el cas previst el tren passi en subterrani. El cost d'aquestes mesures quan siguin necessàries s'integra en les despeses d'urbanització a càrrec de la promoció del sector.

2. El cost derivat de l'establiment d'un pas a diferent nivell en relació amb la via del ferrocarril s'incorpora en les despeses d'urbanització, quan resulta de la urbanització dels sectors confrontants que es generi un trànsit a través de la via que contribueix a fer més pales la necessitat de realitzar aquell tipus d'obra.

ART. 052.- LLICÈNCIA MUNICIPAL

Les construccions, instal·lacions, usos i edificacions i altres activitats previstes a l'article 174 de la LLU, que s'hagin d'efectuar en les franges d'afecció dels sòls adscrits pel pla al sistema ferroviari i a la seva zona de servitud estan sotmeses a llicència municipal, amb independència del preceptiu informe de l'administració que tingui competència sobre la via per raó de la seva titularitat.

SISTEMA D'INFRAESTRUCTURES DE SERVEIS TECNICS (CLAU 3)

ART. 053. SISTEMA PELS SERVEIS TÈCNICS I AMBIENTALS

1. Definició

Correspon a les reserves de sòl del pla per al desenvolupament de les diferents infraestructures de subministrament i serveis públics necessaris per a les activitats humanes i el manteniment del sistema urbà.

El sistema dels serveis tècnics inclou:

1. El sistema d'espais reservats a l'estacionament públic.
2. Els espais pel sistema d'instal·lacions tècniques al servei del medi ambient com deixalleries, estacions ambientals, abocadors d'escombraries, etc.
3. El sistema bàsic d'abastament d'aigües. Comprèn les canonades de transport, l'origen de les captacions, les línies de conducció en alta, els dipòsits reguladors i les seves instal·lacions auxiliars, així com la xarxa fonamental de distribució urbana.
4. El sistema bàsic d'evacuació d'aigües residuals. Comprèn la xarxa de clavegueres, així com les ampliacions previstes i la xarxa d'estacions de depuració.
5. Les instal·lacions de subministrament d'energia elèctrica. Comprèn les àrees que resultin destinades a estacions de distribució i transformació, així com les xarxes de transport en alta i mitjà tensió.
6. Les instal·lacions de distribució de gas i de petroli i benzines junt amb els serveis annexes. Els serveis annexes podran incloure els de rentat de vehicles, bar i restauració, els de venda de recanvis i articles complementaris, tallers de revisió de vehicles i instal·lacions de neteja de vehicles, i tots aquells exigits pel servei de les persones i bens que s'han de desplaçar per carretera sense ultrapassar per les instal·lacions establertes una edificabilitat de 1 m²/m²s.
7. Les instal·lacions de telecomunicacions. Comprèn les centrals de telefonia, les xarxes i les grans antenes de telecomunicacions i instal·lacions de ràdio destinades a les telecomunicacions en les seves diferents modalitats per radio, comunicacions sense fils o cable.
8. La previsió de la reserva de sòl, espais o zones per tal de poder fer el desplegament de futures xarxes de comunicacions electròniques es portarà a terme a través d'un pla especial que contempla aquest planejament urbanístic general.
9. A més de les xarxes de distribució el pla contempla les traces i servituds dels gasoductes i etiloductes que a travessen el terme municipal

ART. 054.- CONDICIONS D'ORDENACIÓ I D'EDIFICACIÓ

Les condicions d'ordenació i d'edificació per al sistema d'infraestructures dels serveis tècnics són les següents:

- a) El tipus d'ordenació en el sòl urbà i urbanitzable serà el de volumetria específica, amb una intensitat d'edificació sobre solar o parcel·la d'1,00 m²sostre/m²sòl.
- b) Aquesta edificabilitat pot ser ultrapassada només per raons funcionals degudament justificades, sense ultrapassar en cap cas amb el límit màxim de l'edificabilitat de les zones del seu entorn immediat, adaptades les condicions als paràmetres d'ordenació d'aquests àmbits urbans adjacents.

Quan se situïn en illes annexes a illes totes elles en edificació segons alineació de vial s'han d'ordenar segons alineació i perfil arquitectònic i el seu volum disposat segons l'ordenació de les illes adjacents.

CONDICIONS ESPECÍFIQUES D'ORDENACIÓ

- a) Les edificacions que siguin imprescindibles pel correcte desenvolupament dels serveis tècnics s'ajustaran a les seves necessitats funcionals, però amb obligació d'adaptar-se al paisatge natural o urbà que les envolta i a l'organització general del teixit urbà dins del què se situen.
- b) Els espais lliures d'edificacions o instal·lacions que constitueixin el seu entorn, mantindran en general el seu caràcter, tenint cura de la protecció de l'arbrat i la vegetació existent i quan sigui el cas amb intervencions d'enjardinament per facilitar la seva incorporació dins de la ciutat.
- c) Els elements no situats dins el sòl urbà tindran la classificació jurídica de sòl que els correspongui en raó de la ubicació concreta on s'emplacin be de sòl urbanitzable be de sòl no urbanitzable.
- d) Les estacions transformadores en el sòl urbà i urbanitzable s'integraran en els edificis o soterrades en el sistema d'espais lliures, havent de contemplar la solució concreta en el corresponent planejament derivat o en el seu cas projecte d'edificació. En aquest darrer supòsit prenen les mesures corresponents per evitar la contaminació de les instal·lacions de l'edifici pels corrents parasitaris originats per aquells elements tècnics danyats les instal·lacions domèstiques així com es prenguin les mesures d'aïllament tèrmic suficient per evitar que la dissipació tèrmica que desprenen afecti al confort de l'habitabilitat dels edificis.
- e) Només s'admeten els usos estrictament vinculats a la instal·lació de què es tracti, amb les condicions de funcionament específic, regulades en la legislació tècnica sobre la matèria.

Les instal·lacions pròpies del sistema de telecomunicacions es regiran per la legislació específica aplicable, pel planejament derivat que es tramiti i aprovi i per les ordenances municipals que a aquest efecte s'aprovin per la corporació.

Totes les conduccions dels serveis tècnics de les conduccions i xarxes han de ser soterrades o mixtes en sòl urbà, i s'han d'adequar i soterrar en cas de nova instal·lació o millora de la urbanització en el cas dels sòls ja urbans. En el sòl urbanitzable també han de ser soterrades, i s'han de preveure així en els projectes d'urbanització dels sectors. En el cas que les companyies de serveis procedeixin a actualitzar les conduccions de transport en alta aèries o a reforçar la seva capacitat, el tractament

d'aquestes serà igual que si es tractés de nova construcció, és a dir, es disposaran soterrades i les despeses aniran a càrrec de les companyies de serveis.

Els costos de l'alteració de les servituds anirà a càrrec dels peticionaris de l'alteració.

En cada emplaçament s'han d'aplicar les dimensions mínimes de separació entre serveis incompatibles amb la finalitat d'assegurar-ne la protecció i la seguretat que fixen els actuals reglaments, tant pel que fa a les servituds a respectar com a la separació entre l'aigua i l'electricitat i aquesta i el gas. També es respectaran les condicions que imposin els serveis d'indústria corresponents.

ART. 055.- CONDICIONS D'ÚS I FUNCIONALS

S'admet, excepcionalment, l'ús d'habitatge destinat a la guarda de la instal·lació en quin cas s'haurà de tramitar un pla especial que en justifiqui la necessitat i l'ordenació de la instal·lació.

No s'admeten com a usos específics les oficines dels serveis d'atenció als clients que res tinguin a veure amb la finalitat de la planta o altres activitats i usos diferents dels explícitament admesos per les Normes per a aquest sistema.

SISTEMA D'ESPais LLIURES (CLAU 4)

ART. 056. SISTEMA DE PARCS I JARDINS.

1. Definició.

Comprèn els sòls reservats pel pla per a parcs i jardins bé per seu valor intrínsec, ecològic i paisatgístic dins de l'ordenació natural del nucli de Sant Sadurní d'Anoia bé per a crear espais lliures arbrats i enjardinats dins de les zones urbanes per a gaudi i repòs dels ciutadans. Aquests espais lliures s'ordenen en forma de sistema permetent la continuïtat dels espais lliures públics amb els espais privats d'interès natural de l'àmbit rural i permeten una millor integració del nucli urbà amb el medi natural envoltant.

2. Titularitat i règim jurídic.

La titularitat d'aquests sòls és pública.

3. Usos admesos en els parcs i jardins.

- a) L'ús i destinació dels sòls d'aquest sistema ha de preservar els valors naturals i el compliment dels objectius del pla.
- b) El sistema de parcs i jardins persegueix les següents funcions:
 - o -Una funció ambiental, en tant que dóna coherència al tractament unitari dels espais lliures i contribueix a la conformació del paisatge agrícola i assegura al contacte suau de la ciutat en les seves vores i interfícies amb l'espai no urbanitzable.
 - o -Una funció de relació social motivada pel seu paper respecte del lleure de la població

ART. 057. CONDICIONS D'ORDENACIÓ.

1. Criteris d'endegament de les zones de parc i jardí urbans:

- a) Els sòls destinats a sistemes per a parcs i jardins s'ordenen amb arbrat, vegetació i elements de jardineria propis de les zones de paisatge obert, evitant les espècies exòtiques i aquelles que siguin de conservació difícil o delicada.
- b) Els elements constructius fixos que s'hi incorporin – paviments, bancs, murs de contenció, etc – es faran amb materials i formes tradicionals, evitant aquells projectes que siguin motiu d'agressió al medi.
- c) No s'admet cap altra edícula que no sigui un element complementari o de servei del parc, com fonts, pèrgoles, quioscos, edificis de manteniment, serveis de bar en règim de concessió. En cap cas l'ocupació d'aquestes edificacions complementàries ultrapassarà el 2% de la superfície total del parc o jardí, oberts de forma efectiva al públic en el moment de la seva construcció quan el parc faci més de dues hectàrees i del 4% per aquells de menor extensió a la abans esmentada i de més de 2.500 m². Si és un centre cultural amb un ús independent

del parc, és a dir que no calgui que estigui necessàriament per a la seva funcionalitat en un parc ni dona un ús necessari al parc, el seu solar ha d'estar qualificat d'equipament.

2. El pla funcionalment i per aconseguir el seu objectiu d'organitzar los com un sistema continu únic inclou d'una banda els parcs públics, i de l'altra les rambles d'accés a la Vila i els parcs en sòl no urbanitzable.

3. En la previsió de sols adscrits a parcs públics en el sòl urbà amb la reserva de 350.000 m2 respecte de la població que no arriba en el moment de la redacció del pla als 12.000 habitants, s'ha observat el previst a l'article 58.1.f de la Llei d'urbanisme. Els espais lliures amb pendent superior al 20% no compten a efectes dels mínims d'estàndard de la Llei.

ART. 058.- DETERMINACIONS DEL PLA

1. El Pla estableix la localització dels parcs públics en qualsevol classe de sòl.

2. En sòl urbà es precisa la localització dels jardins públics, i de les zones d'esbarjo públiques. La seva formalització se pot precisar mitjançant Plans Especials i Projectes d'urbanització segons quina sigui la naturalesa de la transformació a jutjar en cada cas per l'ajuntament.

3. Pel que fa als parcs i jardins públics en els nous sectors urbanitzables s'han determinat la seva localització dins del sector i en el moment del pla parcial s'haurà d'acabar de precisar d'acord amb els estàndards mínims de la Llei o quan siguin majors els que estableix el pla d'Ordenació Urbanística municipal en el moment que es faci la precisió de l'ordenació amb el tràmit del pla parcial. Els espais reservats pel pla d'ordenació Urbanística municipal ho són per tractar se d'elements bàsics per a l'estructuració general de la Vila i de la seva relació amb el medi natural que l'envolta.

ART. 059.- USOS

1. En els parcs i jardins públics només es permeten els usos i activitats de caràcter públic que siguin absolutament compatibles amb la utilització general dels parcs.

2. Les edificacions al servei del parc i dels jardins públics han d'observar les següents condicions:

a) Alçada màxima: 7 m.

b) Ocupació màxima: 2 %.

3. Terrenys de propietat privada.

a) Els terrenys de propietat privada mentre no s'expropiïn o desenvolupi el Pla, estaran sotmesos als usos admesos pel text refós de la Llei d'urbanisme de Catalunya de 2005. En el sòl urbà els usos i edificacions de les finques afectades de parc quedaran en situació de fora d'ordenació amb la regulació de l'art. 102 de la Llei.

a) L'administració municipal per efecte del pla té títol legitimador per poder expropiar d'acord amb el que disposen els articles 104 i 150 de la Llei aquests terrenys per tal de sotmetre'ls, pel que fa a la titularitat i destinació, al règim de domini públic si el sector on s'ha de fer la cessió per causes no imputables a l'administració no es desenvolupés segons el programa d'actuació del pla.

SISTEMA D'EQUIPAMENTS COMUNITARIS (CLAU 5)

ART. 060.- DEFINICIÓ I RÈGIM

Comprèn els sòls que es dediquen a usos públics o col·lectius al servei de la comunitat be la general de tot a la vila be la particular del sector. El sòl previst per a nous equipaments, són en virtut del Pla i dels instruments que el desenvolupin, de titularitat pública i el funcionament concret de l'equipament efectuat per organismes públics o per entitats privades que reben per la corresponent legislació sectorial, la prestació del servei que efectuen, la declaració d'interès general per a la prestació del servei. Els equipaments privats existents desenvolupen el seu servei mentre es trobin en funcionament i cas que deixin de prestar lo la qualificació d'equipament del pla és suficient títol legitimador per a la seva expropiació per a destinar lo a altra ús d'equipament o per a prestar el servei extingit per altres particulars que estiguin facultats per a fer ho, a través de la figura de la concessió administrativa.

ART. 061.- USOS

Els sòls destinats a equipaments comunitaris amb les edificacions, instal·lacions i altres accessions o serveis sobre aquests sòls, es classifiquen en els tipus següents:

- a) Administratiu de l'administració pública qualsevol que sigui (5/1)
- b) Educatiu . Centres docents, públics o privats, i annexos esportius (5/2)
- c) Sanitari . Assistencial Centres sanitaris assistencials i geriàtrics, públics o privats, d'interès públic, social o comunitari (5/3)i
- d) Equipaments esportius . Edificacions i instal·lacions esportives; (5/4)
- e) Equipaments recreatius a l'aire lliure. centres d'esbarjo o d'expansió; balnearis i establiments de banys i d'altres relacionats amb la informació turística i d'atenció als visitants a la vila, d'interès públic, social o comunitari; així com els seus serveis annexos. (5/11) L'ús de balneari només s'admet si hi ha una déu d'aigua amb característiques termals o medicinals i amb finalitats sanitàries, que caldrà justificar mitjançant Pla especial.
- f) Sociocultural. Centres o instal·lacions per a congressos de promoció i titularitat pública, exposicions, sales de reunions, d'interès públic, social o comunitari i annexos esportius i recreatius relacionats amb la fialitat més general de caràcter cultural (5/5)
- g) Recreatiu no destinats a sales de jocs i a sales de jocs d'atzar i apostes.
- h) Religios: temples i centres religiosos (5/7)
- i) de Cementiri (5/8)
- j) Abastos. Equipaments de proveïment i subministraments. Escorxadors, mercats i altres centres de proveïment, sempre de titularitat pública, encara que de possible gestió privada. (5/9)

- k) Equipaments tècnics administratius i de seguretat. Centres o edificis per a serveis de l'Administració pública, serveis de seguretat o policia i d'altres d'interès públic. (5/10)

El ús de Benzinera o estació de servei al no tractar-se de monopoli de l'Estat com era després de la guerra civil s'ha d'emplaçar en els sectors industrials del pla o els existents com a serveis tècnics de distribució energètica en els emplaçaments fixats pel pla o s'establiran en base a les disposicions de la legislació sectorial de carreteres. Per tant no tenen la condició d'equipaments com quan havien d'emplaçar-se en sòls de titularitat pública per raó del monopoli existent de l'Estat en la seva distribució. El sostre de les marquesines d'expedició de gasolines i gasoils no computa en el sostre edificable admès d'acord amb el decret llei de regulació.

En el sostre dels edificis per a equipaments comunitaris si permet la instal·lació de plantes de producció d'energia fotovoltaica.

ART. 062.- ASSIGNACIÓ D'USOS

1. En aquest Pla i dins del sòl urbà, s'assignen els usos pels que s'utilitzarà el sòl adscrit al sistema d'equipaments o bé se li assignarà un ús genèric d'equipament que l'administració especificarà en el seu moment de desenvolupament del Pla.

En el sòl urbanitzable l'assignació la farà el pla parcial. També es podrà alterar aquesta destinació per a un altra ús quan el que es prestava ja no fos necessari a través de la declaració de la nova destinació i de les condicions d'edificació a través d'un pla especial.

2. En l'ús dels equipaments esportius d'acord amb l'article 95 del text refós de la llei d'urbanisme de Catalunya podrà modificar-se l'assignació de l'ús vigent, mitjançant un Pla Especial, sempre que no es disminueixi la seva superfície global i en els altres casos el pla especial haurà d'adscriure la nova distribució dels sòls al sistema d'equipaments.

3. Altres alteracions del sistema d'equipaments implicaran la modificació o revisió del Pla.

ART. 063.- CONDICIONS D'EDIFICACIÓ

L'edificació en les àrees d'equipament s'ajustarà a les necessitats funcionals dels diversos equipaments, al paisatge i a l'organització general del teixit urbà on s'emplacen. Quan en una zona d'equipaments es senyalin espais lliures a deixar lliures com patis o arbrats, l'edificabilitat es computarà incloent en la seva superfície l'assenyalada com a mantenir lliure d'edificació.

En sòl no urbanitzable

El sostre màxim dels equipaments en el sòl no urbanitzable serà la que resulti del pla especial que es tramiti d'acord amb les necessitats funcionals, l'extensió de la finca i els límits d'edificació del sòl no urbanitzable.

En sòl urbanitzable

2. El sostre màxim per als nous equipaments serà com a màxim de 1,2 m²st/m²s i sempre justificat per les necessitats de l'equipament concret que s'ha d'establir. Quan el sector tingui edificabilitats brutes inferiors a 0,3 m²st/m²s, en aquests casos la intensitat neta d'edificació màxima serà de 0,6 m²st/m²s.

En sòl urbà

3. No obstant, quan l'equipament estigui localitzat en sòl urbà, les condicions d'edificació seran en cada front de la illa les de la illa confrontant on es trobin i del conjunt de paràmetres que en resultin s'adoptarà els valors mitjos tant quan a alçada, com a nombre de plantes pis, com a quant a ocupació o a tipus edificatori. En les situacions que el projecte justifiqui adequadament l'alteració d'aquest paràmetres per raons funcionals es podran adaptar a aquests nous sempre què no s'ultrapassin en conjunt els paràmetres globals ni s'afectin les condicions d'assolellament de les construccions veïnes més del què resulta de l'actual ordenació. Quan confrontin a places o a zones verdes o illes sense edificació d'organització dels trànsits dels vehicles, les condicions d'edificació que s'adoptaran per a aquell front seran les del front edificable a l'altra cantó de la plaça, jardí o illa d'organització del trànsit. Per fixar les condicions d'ús i ordenació serà necessària la redacció d'un pla especial.

ART. 064. DESTINACIÓ DELS EQUIPAMENTS ACTUALS.

1. Els equipaments qualificats com a tals i ja existents o que estiguin en execució, anteriors al Pla de 1987 o realitzats de conformitat amb aquest i amb els plans parcials del seu desenvolupament, quedaran afectes al mateix tipus d'equipament existent o previst, segons la classificació de l'article anterior.

2. La mutació del tipus d'algun dels equipaments esmentats es farà d'acord amb el que disposa l'article següent pel que fa a la modificació relativa als nous equipaments.

ART. 065. DETERMINACIÓ DE L'EMPLAÇAMENT DE NOUS EQUIPAMENTS.

1. En el termini de dos anys, a comptar des de l'aprovació del Pla, la Corporació podrà elaborar un o diversos plans especials, per a la seva aprovació definitiva als quals es determinarà de manera detallada el tipus d'equipament a què s'afecta cada parcel·la reservada genèricament a aquesta finalitat.

2. Als esmentats plans especials, que podran ser per sectors de l'administració o per àmbits de planejament de detall tindran en compte els programes d'actuació en obres i serveis dels diferents departaments de l'administració central o de la Generalitat o de qualsevol altra Administració pública, territorial o funcional, amb competència i així mateix podrà comptar amb la col·laboració dels particulars.

3. En el cas que els esmentats plans especials no esgotessin la determinació de tipus d'equipaments en tots els sòls que estiguin qualificats amb aquesta destinació, podrà fer-se l'esmentada determinació posteriorment en un altre o uns altres plans especials.

4. La mutació de la destinació del sòl, del tipus inicialment determinat per a aquest pla a un altre tipus d'equipament comprès en lletra o epígraf diferent de l'article 061, requerirà la seva nova afectació a través d'un pla especial.

5. La determinació del tipus d'equipament a què queda afectat un immoble (terreny o edifici) per un pla especial legitima l'expropiació del sòl per l'administració pública actuant, de conformitat amb l'article de la Llei d'Urbanisme de Catalunya que declara la utilitat pública als terrenys afectes a sistemes d'equipaments comunitaris.

6. Quan un equipament no sigui necessari i el sòl no s'afecti a un altre tipus d'equipament comunitari, l'esmentat sòl s'ha de dedicar a parc o jardí públics segons quina sigui l'extensió.

7. Els locals destinats a espectacles públics, sales de festes i similars no podran ésser confrontants amb edificis d'ús religiós, cultural o sanitari, si no n'hi ha una separació mínima de trenta metres.

ART. 066. PREFERÈNCIA DE LA TITULARITAT PÚBLICA DEL SÒL PER A EQUIPAMENTS.

1. Durant el termini de cinc anys, els sòls qualificats per a equipaments que no es trobin adscrits a un sector de sòl urbanitzable o d'un àmbit de gestió s'entenen reservats, amb la finalitat de facilitar la millor elaboració dels plans especials per a la seva possible i preferent adquisició per l'administració actuant per qualsevol títol jurídic, inclòs el de cessió obligatòria segons la Llei, en els casos que sigui procedent.

2. Durant el mateix termini, es consideraran aquests terrenys com a no edificables pels propietaris, llevat que, a proposta prèvia de l'ajuntament els atorgui autorització per a algun tipus d'equipaments susceptibles de titularitat privada, si s'afavoreix o avança l'objectiu social proposat i no es perjudiquen els programes d'actuació de les entitats públiques interessades. Aquesta autorització serà concedida, en tot cas, si es tracta d'ampliació o d'instal·lació complementària d'un equipament ja existent i els terrenys tenen la qualificació d'equipaments. Aquesta regla és d'aplicació també durant el temps del paràgraf següent, sempre que els esmentats terrenys no hagin estat destinats concretament a un equipament de titularitat pública.

3. Aprovat el pla especial que determini l'afectació a un tipus d'equipament públic als cinc anys de l'aprovació del Pla, el propietari podrà requerir a l'administració perquè li adquireixi l'immoble per expropiació i, un cop transcorregut un any sense que s'hagi consumat el fet, quedarà lliure per a la construcció o instal·lació de qualsevol altre tipus d'equipament dels enumerats que per la seva naturalesa, i que siguin susceptibles de titularitat privada; En el supòsit d'equipament públic i quan els particulars no pretenen desenvolupar cap altra tipus d'equipament de titularitat privada, els propietaris podran acollir-se al que disposa l'article 108 de la Llei d'urbanisme 1/2005.

ART. 067. EQUIPAMENTS DOTACIONALS. CLAU HD

El pla d'acord amb el que disposa l'article 58.1g recull en zona d'equipaments el conveni subscrit entre la Corporació i la direcció general d'habitatge per a habitatges dotacionals públics en substitució parcial d'una de les reserves d'equipaments del sector de la Triola, a l'acreditar-se que no cal destinar-los a equipaments públics i és menys del 5% de les reserves.

El sistema urbanístic d'equipaments per a habitatges dotacionals públics comprèn les actuacions públiques d'habitatge destinades a satisfer els requeriments temporals de col·lectius de persones amb necessitats d'assistència o d'emancipació justificades per polítiques prèviament definides.

El pla d'ordenació urbanística municipal no fa ús de la facultat de concretar en altres sectors de sòl urbanitzable la capacitat de substituir sòl per a equipaments per a habitatge temporal dotacional ja que com s'argumenta a la memòria social les reserves normals per a habitatge de protecció emparen les necessitats municipals i les de la solidaritat metropolitana.

Les condicions d'edificació són les determinades pel pla per a la zona d'equipaments de l' article 063.

SERVITUDS ADMINISTRATIVES PER A LA PROTECCIÓ DE SISTEMES GENERALS (FRANGES DE PROTECCIÓ SOBREPOSADES SOBRE LES DIFERENTS QUALIFICACIONS)

ART. 068.- DEFINICIÓ I REGULACIÓ

En els plànols d'ordenació es contenen determinacions sobre les franges de servitud i afecció d'espais per a la protecció de la funció que fan els diferents sistemes que estan relacionats amb la protecció dels sistemes generals, per tal d'assegurar-ne el funcionament.

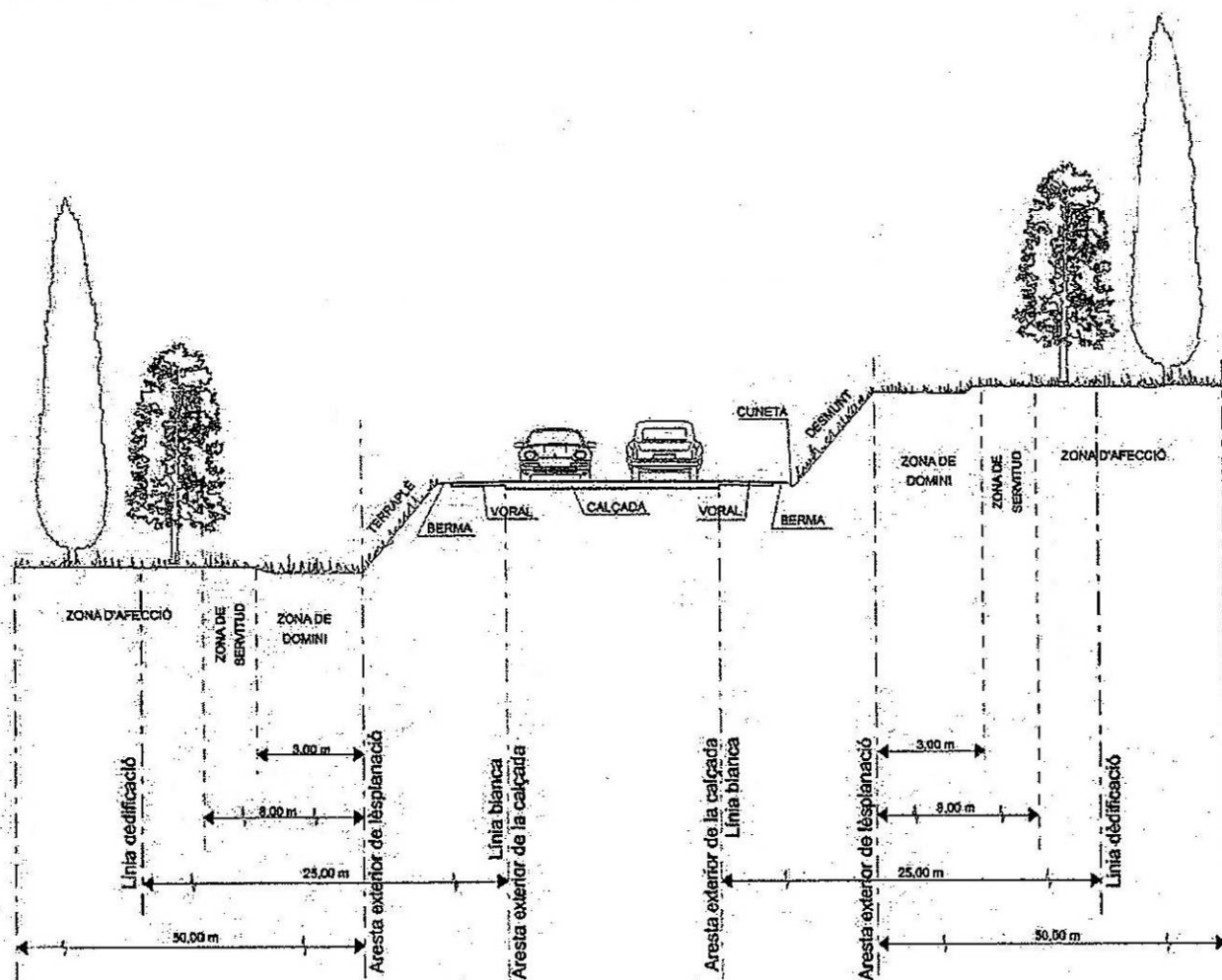
ART. 069.- PROTECCIÓ DEL SISTEMA VIARI

1. En sol urbanitzable i no urbanitzable els plànols d'ordenació estableixen la línia d'edificació respecte de la vialitat, d'acord amb les corresponents de carreteres de l'administració central i de la Generalitat segons el rang de la via comptats des de la línia exterior de l'esplanada de la via.
2. En funció de les necessitats urbanístiques, els Plans Parcial podran situar les línies d'edificació a una distància igual o superior a la mínima prevista per la legislació sectorial i representada als plànols d'ordenació
3. Els Plans Parcial o Especials no podran disminuir en cap cas les franges de protecció de la xarxa viària bàsica establerta pel Pla. La seva funció és precisar les determinacions incloses en els plànols d'ordenació del Pla i resoldre l'enllaç de les carreteres i de la xarxa viària local bàsica.
4. Les modificacions de la xarxa viària bàsica que no compleixin les condicions establertes en el paràgraf anterior, s'han de tramitar i justificar-se com modificacions del Pla.
5. Les determinacions gràfiques dels intercanvis i interseccions de vies a nivell distint no vinculen la forma concreta dels enllaços, si bé si les alineacions i rasants que es fixin en els Plans Parcial o Especials, o mancant aquests, en els projectes de construcció. Aquests documents podran variar justificadament la forma dels enllaços, però no reduir-ne les reserves de sòl, ni la capacitat d'intercanvi i d'entrades i sortides de les vies ni els nivells de servei. En el supòsit en què els projectes definitius precisin menys sòl que el previst, el sòl conservarà la qualificació com a reserva per a futures ampliacions de la via i per a una major reducció del seu impacte sonor.

LEY CARRETERAS 25/1988 I LLEI CARRETERES 7/1993

ÚS I DEFENSA DE LES CARRETERES CONVENCIONALS I XARXA BÀSICA DE L'ESTAT, GENERALITAT DE CATALUNYA I DIPUTACIÓ DE BARCELONA QUE NO REUNEIXI LES CARACTERÍSTIQUES PRÒPIES DE LES AUTOPISTES, AUTOVIES I VIES RÀPIDES

NOTA: LA LÍNIA D'EDIFICACIÓ SEMPRE SERÀ EXTERIOR A LA ZONA DE SERVITUD.

ART. 070.- PROTECCIÓ DEL SISTEMA FERROVIARI

1. En l'edificació i els usos en el sòl confrontant les vies de ferrocarril, s'han de respectar les limitacions que es preveuen a la legislació de ferrocarrils per raons de seguretat i de conservació i manteniment de les vies
2. En base a les finalitats de l'ordenació urbana, el Pla preveu que els terrenys situats a un i altre costat del tren no són edificables, amb l'excepció dels edificis i instal·lacions al servei directe de la xarxa ferroviària que per la seva naturalesa s'han de situar en llocs propers a les vies. En sòl urbà les edificacions es situen a una distància mínima de vint metres de la via, i amb el que s'han situat els edificis de Freixenet més propers a la via. En el cas de solars edificats en anterioritat a la construcció

de l'actual instal·lació ferroviària separats de la via de ferrocarril per un vial, l'edificació dels quals segueix l'alineació del vial és aquesta alineació antiga la que determina la separació. En altres supòsits que fos justificat una reducció respecte de la de la norma, s'estarà al tràmit de l'Ordre/FOM/2230/2004. En sòls urbanitzable i no urbanitzable, l'edificació s'ha de separar com a mínim cinquanta (50) metres de la via del tren.

3. Els Plans Especials i els de Millora Urbana dels sectors confrontant amb el ferrocarril regularan l'ordenació del sòl en base a les limitacions previstes al paràgraf anterior, que no obstant això, tenen la consideració de mínimes.

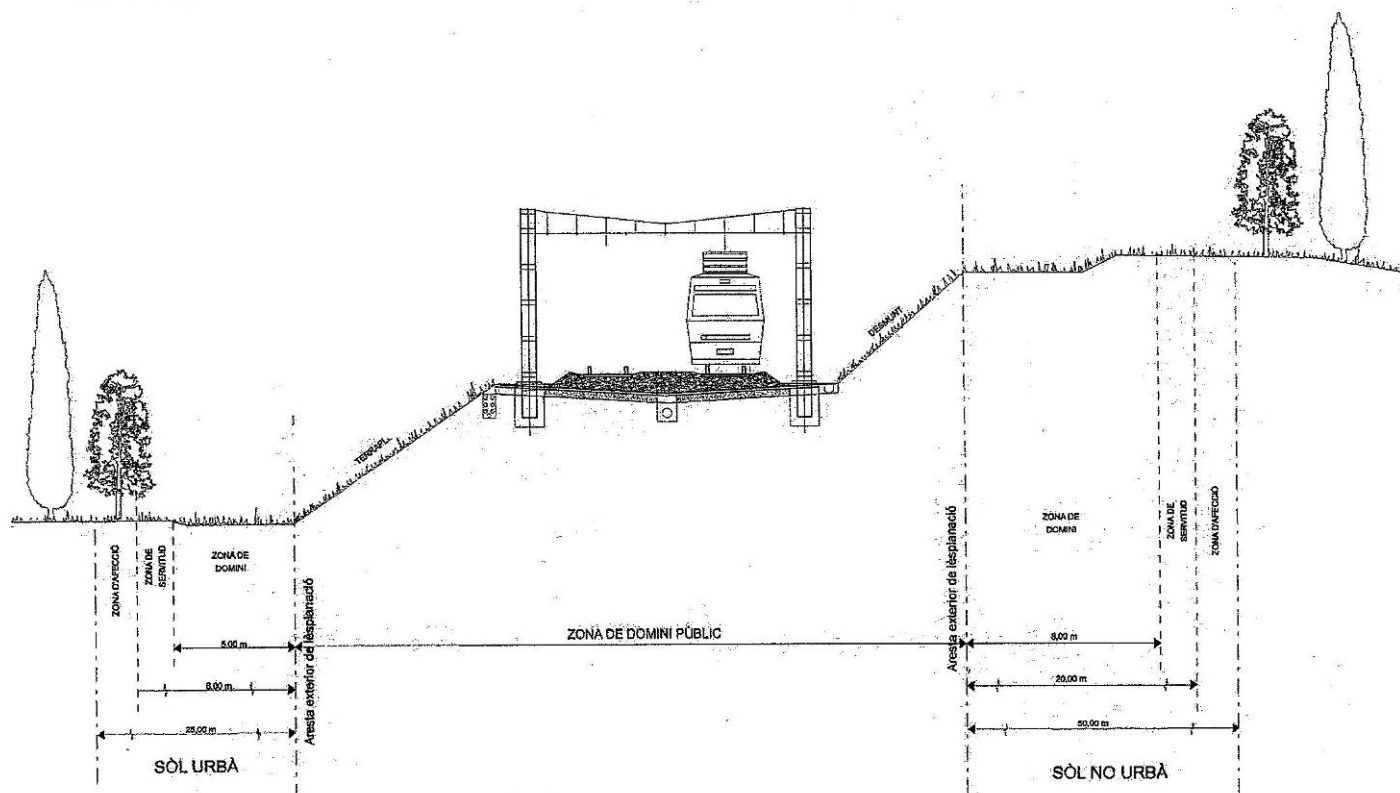
4. Els espais de protecció del ferrocarril delimitats per la línia d'edificació a cinquanta (50) metres de la via poden ésser adscrits als sistemes d'espais lliures, o viari, sempre que no resultin afectats per les utilitats urbanístiques pròpies d'aquests sistemes. En qualsevol cas, les edificacions auxiliars dels sistemes ferroviaris han de complir les limitacions generals. Els terrenys inclosos entre la línia fèrria i la línia límit d'edificació del ferrocarril, independentment de la qualificació que tinguin al pla no poden ser edificats.

5. Els Plans han de preveure l'establiment de barreres o closos, per aïllar les vies de ferrocarril, o han d'incorporar altres mecanismes de seguretat i protecció dels ciutadans contra el pas dels trens. El cost d'aquestes mesures s'integrarà en les despeses d'urbanització a càrrec del promotor del sector o beneficiari del pla de detall.

6. El cost derivat de l'establiment d'un pas a diferent nivell de la via del ferrocarril s'incorporarà dins de les despeses d'urbanització quan la urbanització dels sectors confrontant o propers hagin generat un tràfic que ha contribuït a fer més palesa la necessitat de realitzar aquesta obra.

**REGLAMENT DE LA LLEI D'ORDENACIÓ DELS TRANSPORTS TERRESTRES
FERROCARRILS (GENERALITAT DE CATALUNYA)**

R.D 121/1990

ART. 071. PROTECCIÓ DEL SISTEMA GENERAL HIDRÀULIC.

1. Definició. Comprèn la llera dels rius i torrents i el seu àmbit d'influència que constitueix el seu curs i llit amb la descripció continguda al RDL 1/2001, de 20 de juliol, Text refós de la Llei d'aigües, així com les fonts localitzades en el sòl no urbanitzable. Al pla s'ha transcrit la delimitació dels terrenys inundables segons retorn de 10 anys delimitat per l'agència catalana de l'aigua que es qualifiquin en el règim del sòl no urbanitzable de sistema hidràulic.

2. Delimitacions.

Llera de domini públic hidràulic

Llera pública és la part de l'espai fluvial que concentra les avingudes ordinàries. Comprèn el terreny que la Llei d'aigües anomena com a domini públic hidràulic. La delimitació del domini públic hidràulic de lleres es fa mitjançant atermenament. Aquesta delimitació s'ha fet atenent les característiques geomorfològiques, i tenint en compte les informacions hidrològiques, hidràuliques, fotogràfiques i cartogràfiques que existeixin, així com les referències històriques disponibles.

La línia de domini públic es compta des de la part de dalt del talús dels marges dels rius i rieres. A més s'amplia quan la línia de màxima crescuda ordinària (la que coincideix amb el període de retorn de 10 anys) supera aquella línia. També s'amplia quan al cadastre figura una amplada de llera de domini públic major que la definida pel dalt del talús.

Llera de domini privat

Una llera pot ser de domini privat si es tracta d'un curs efímer (l'aigua hi circula ocasionalment) que travessa, des del seu origen, únicament finques de domini privat. En les lleres privades no és d'aplicació la zona de servitud ni la de policia.

Zona de servitud

La zona de servitud és una franja de 5 m d'amplada a banda i banda dels marges de la llera pública, entesos com s'han definit en el paràgraf corresponent.

Per raons topogràfiques, hidrogràfiques, o per exigències de la concessió d'un aprofitament hidràulic, es pot alterar la zona de servitud per donar cobertura a la protecció de les instal·lacions concedides.

Zona de policia

La zona de policia és una franja de 100 m d'amplada a banda i banda dels marges de la llera pública.

L'Administració pública pot promoure l'ampliació de la zona de policia quan les condicions topogràfiques o hidrogràfiques de les lleres i marges ho facin necessari per a la seguretat de les persones i dels béns. L'Agència ha d'aprovar aquesta ampliació mitjançant resolució tramitada d'acord amb el procediment administratiu vigent.

1. A la zona de policia de 100 metres d'ample amidats en projecció horitzontal a partir de la llera les activitats i usos del sòl queden condicionats:

- a. Les alteracions substancials del relleu natural del terreny.
- b. Les extraccions d'àrids.
- c. Les construccions de tota mena, tinguin caràcter definitiu o provisional.
- d. Qualsevol altre ús o activitat que suposi un obstacle per a la corrent en règim d'avingudes o que pugui ser causa de degradació o deteriorament de l'estat de la massa d'aigua, del ecosistema aquàtic, i en general, del domini públic hidràulic.

En els terrenys de la llera i el seu àmbit d'influència s'hi ha representat els àmbits corresponents a:

La llera de domini públic segons el cadastre,.

La zona fluvial, delimitada per la línia de cota d'inundació de l'avinguda en el període de retorn de 10 anys. Les edificacions que es troben dins de la zona fluvial tenen la condició d'edificacions fora d'ordenació segons *el Reglamento del Dominio Público Hidráulico, aprobado por el Real Decreto 849/1986, de 11 de abril.* .

La zona de protecció del sistema hídic definida per la zona ocupada pel cabal de 100 anys de període de retorn i que s'ha delimitat al plànols del pla seguint els criteris físics que la delimiten (àmbit geològic delimitat), topogràfics (talussos motes i murs) i ambientals (vegetació de ribera). És l'espai fluvial, delimitat incloent a més dels jurídics els criteris geomorfològics i ambientals

3. Titularitat i règim jurídic.

a) Són de domini públic els espais qualificats per la vigent legislació d'aigües i en especial de decret 9/2008.

b) La resta de terrenys d'aquest sistema, que no siguin de la zona fluvial de domini públic, tindran la consideració de sòl no urbanitzable, de protecció especial, essent aplicable les condicions d'ordenació de la zona.

c) Aquest Pla admet i respecta la titularitat privada existent destinada a sistema general hidrològic.

d) Totes les intervencions admeses d'acord amb les lleis sectorials i els reglaments vigents en l'àmbit de protecció han de ser autoritzades per l'Agència Catalana de l'Aigua.

4. Usos admesos.

A la zona de policia fluvial, fora de la zona fluvial, només es permeten els usos següents:

Agrícoles, excepte hivernacles i qualsevol tipus de tancament.

Estacions de bombeig d'aigües residuals.

c) A la zona inundable, i fora de la protecció fluvial, els usos se subjecten a les limitacions següents:

1. Les edificacions s'han de situar a una cota no afectada per la condició d'inundació moderada amb l'avinguda de 500 anys de període de retorn i no hi caben els usos d'acampada.
2. Les edificacions de caràcter industrial s'han de situar a una cota tal que no es produeixi la condició d'inundació greu amb l'avinguda de 500 anys de període de retorn.
3. Les estacions depuradores d'aigües residuals (EDAR) i les estacions associades a estacions de tractament d'aigües potables (ETAP), en les mateixes condicions de l'apartat anterior.
4. Tampoc es permet cap mena d'abocador inclús de materials inerts.

5. Condicions d'ordenació.

- a. L'ordenació de les rieres té com a objectiu la conservació de la capacitat hidrològica de les lleres, de la vegetació associada i de la funció de corredor ecològic.
- b. S'admeten exclusivament les tasques de manteniment de la vegetació destinades a afavorir-ne un creixement equilibrat i alhora, mantenir la capacitat hidràulica mínima. Totes les intervencions han d'ajustar-se a la legislació d'aigües i ser autoritzades per l'Agència Catalana de l'Aigua.
- c. Els rials canalitzats mantenen el domini i ús públic dels terrenys superficials del llot anterior a la canalització.

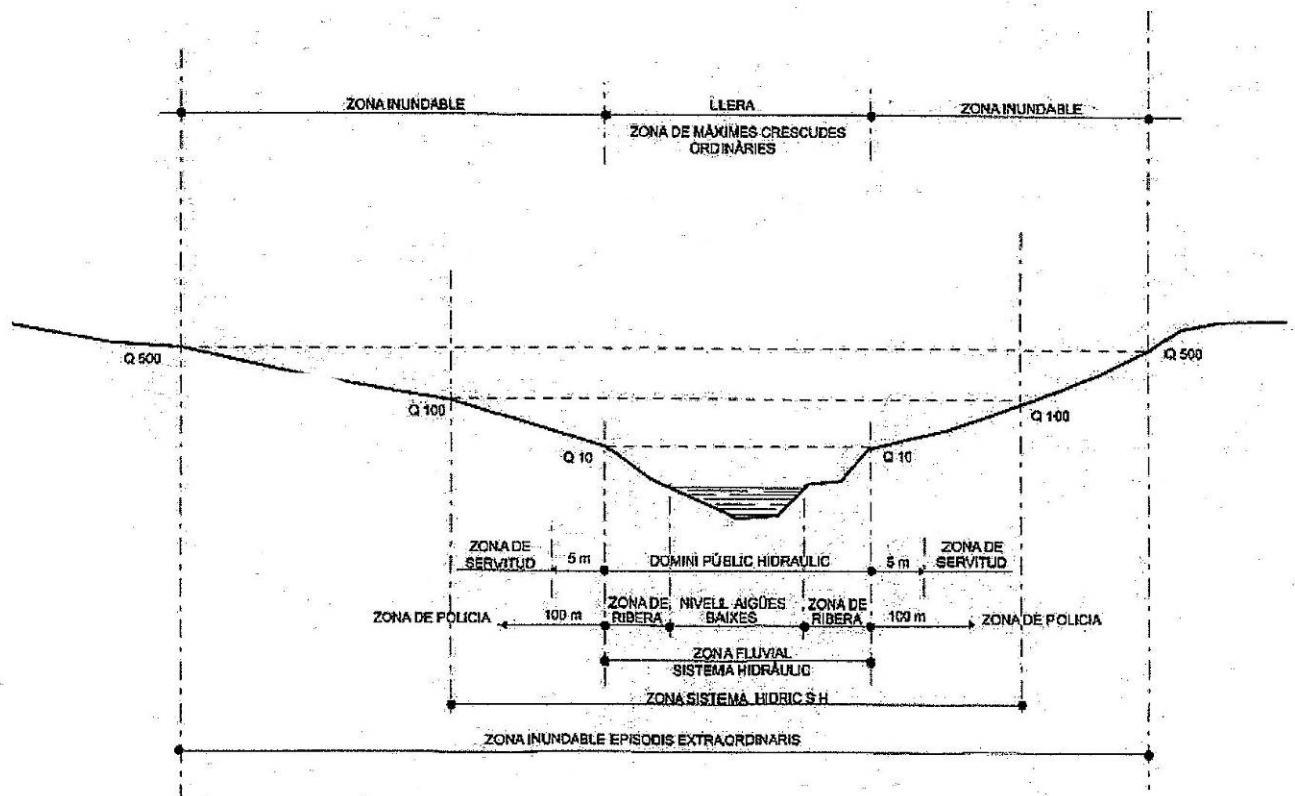
6. Mesures específiques de conservació ambiental.

a) Les lleres i àmbits de protecció de rieres s'han de mantenir netes d'elements estranys que puguin perjudicar la lliure circulació de les aigües, tant d'aquells procedents de causes naturals, esllavissaments, restes vegetals, com d'aquells altres procedents d'abocaments. Es prohibeixen els abocaments de qualsevol tipus de material.

b) Es fomentarà la conservació, regeneració i replantació de vegetació de ribera autòctona. En cap cas s'admet la presència o plantació d'elements vegetals que puguin perjudicar els sistemes ecològics locals o provocar efectes de contenció d'aigües.

c) Per a les rieres que limiten o creuen sectors de sòl urbanitzable s'exigeix a més de les mesures de protecció sobre inundacions del període de retorn de 500 anys, el tractament dels àmbits d'influència de les rieres, de forma que es garanteixi la seva integració en els sistema hídic i ambiental que configuren la totalitat dels cursos d'aigua del municipi, amb independència de la classe de sòl on es troben.

TEXT REFOS LLEI D'AIGÜES RDL 1/2001 REGLAMENT DOMINI PÚBLIC HIDRAULIC RD 849/1986

ART. 072. ALTRES ESPAIS LLIURES VINCULATS A LA PROTECCIÓ DE SISTEMES.

1. Els sòls immediats als sistemes de protecció de serveis tècnics (com les línies d'energia elèctrica o de gas o de etilè) o d'altres serveis com és el cas per raons de sanitat mortuòria pels casos de epidèmies, dels cementiris i els sòls que per la seva proximitat a cursos hidrogràfics o per les seves característiques topogràfiques i paisatgístiques, han de preservar-se de l'edificació i sotmetre's, per exigències de l'ordenació, al règim d'espais lliures, estan representats als plànols normatius amb les línies de protecció de la clau de les franges de protecció.

2. La seva destinació és constituir reserves de sòl per a la protecció, implantació o servituds imposades per les normes i lleis vigents sobre els sistemes respectius. L'ús d'aquests espais és el propi dels espais verds no edificables, no obstant això, a l'esmentat sòl es podran admetre, mitjançant un pla especial i sense menystenir les limitacions i servituds derivades del sistema general, aquells usos i activitats d'utilitat pública o interès social que, pel seu caràcter, puguin situar-se prop del sistema respectiu. El pla especial, ha de fixar les condicions que garanteixin la compatibilitat i subordinació de les instal·lacions autoritzades, amb les necessitats i limitacions derivades del sistema general corresponent.